

investeren. Het klimaat voor bedrijfsinvesteringen wordt verder verbeterd met bijvoorbeeld de reeds goedgekeurde richtlijn inzake elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen en de voorgestelde richtlijn inzake energie-efficiëntie in gebouwen ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Rapport krachtens Beschikking 93/389/EEG van de Raad inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen in de Gemeenschap zoals gewijzigd bij Beschikking 1999/296/EG, COM(2001) 708 def.

⁽²⁾ Beschikking 1999/296/EG van de Raad van 26 april 1999 tot wijziging van Beschikking 93/389/EEG inzake een bewakingssysteem voor de uitstoot van CO₂ en andere broeikasgassen in de Gemeenschap, PB L 117 van 5.5.1999.

⁽³⁾ http://europa.eu.int/comm/environment/enveco/climate_change/sectoral_objectives.htm.

⁽⁴⁾ Richtlijn 2001/77/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt.

⁽⁵⁾ Voorstel voor een richtlijn betreffende de energieprestaties van gebouwen, PB C 213 E van 31.7.2001.

(2002/C 172 E/218)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0508/02

van Pietro-Paolo Mennea (PPE-DE) aan de Commissie

(19 februari 2002)

Betreft: Stortplaats in Trani

De lokale en nationale pers en vele verontruste burgers slaan „groot alarm” voor de „grote en reële” risico's voor het milieu die verbonden zijn aan de „exploitatie” van een stortplaats in de stad Trani.

Kan de Commissie medelen of ze hiervan op de hoogte is?

Kan de Commissie medelen of de nodige vergunningen verleend werden overeenkomstig de EU-richtlijnen inzake milieubescherming?

Kan er volgens de Commissie door het gebruik van deze stortplaats gevaar zijn voor brand, verontreiniging van het grondwater of vorming van biogas, hetgeen schadelijk is voor de volksgezondheid?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(13 maart 2002)

De behandeling van afval wordt op communautair niveau geregeld door Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 ⁽¹⁾ als gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 betreffende afvalstoffen ⁽²⁾, en met name in artikel 4, dat stelt dat afvalstoffen moeten worden verwijderd of nuttig moeten worden toegepast zonder dat de gezondheid van de mens of van het milieu in gevaar wordt gebracht.

Sinds 16 juli 2001 moeten nieuwe stortplaatsen voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen ⁽³⁾.

Bovendien moeten voor stortplaatsen die meer dan 10 ton per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25 000 ton hebben, met uitzondering van stortplaatsen voor inerte afvalstoffen, de voorwaarden van Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ⁽⁴⁾ toegepast worden.

Afhankelijk van het soort stortplaats en de mogelijke effecten op het milieu zou een milieu-effectbeoordeling vereist kunnen worden overeenkomstig Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 ⁽⁵⁾ tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 ⁽⁶⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

De Commissie heeft tot taak toe te zien op de juiste toepassing van het gemeenschapsrecht in het licht van de bevoegdheden die haar bij het EG-Verdrag zijn verleend. Als hoedster van het Verdrag aarzelt zij niet om alle nodige maatregelen te treffen, met inbegrip van de inbreukprocedures van artikel 226 van het Verdrag, om ervoor te zorgen dat het gemeenschapsrecht wordt nageleefd.

Uit de door het geachte parlementslid verstrekte informatie blijkt op dit moment evenwel onvoldoende dat er sprake is van een inbreuk op het communautaire recht, en dat er niet voldoende redenen zijn om dienaangaande een klacht in te dienen. Als het geachte parlementslid nadere gegevens verstrekt aan de hand waarvan de Commissie een en ander kan toetsen aan bovengenoemde richtlijn, kan de Commissie deze zaak verder onderzoeken.

(¹) PB L 194 van 25.7.1975.

(²) PB L 78 van 26.3.1991.

(³) PB L 282 van 16.7.1999.

(⁴) PB L 257 van 10.10.1996.

(⁵) PB L 73 van 14.3.1997.

(⁶) PB L 175 van 5.7.1985.

(2002/C 172 E/219)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0512/02

van Theresa Zabell (PPE-DE) aan de Commissie

(28 februari 2002)

Betreft: Maatregelen in de sport

Sport valt niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap, maar gezien de nauwe relatie met de vrijheden die inherent zijn aan de interne markt is sport steeds meer verbonden met de eerste pijler.

Kan de Commissie een gedetailleerde lijst verstrekken van alle maatregelen en acties in de huidige zittingsperiode die verband houden met de wereld van de sport en de sporters?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(12 april 2002)

Zoals aangegeven door het geachte parlementslid, voorziet het Verdrag in geen specifieke communautaire bevoegdheid op sportgebied.

Verschillende bepalingen van het EG-Verdrag hebben echter direct betrekking op sport.

Wegens de toenemende economische dimensie van sport zijn verscheidene communautaire beleidsmaatregelen direct van invloed op de organisatie en de ontwikkeling van sport. Het gaat hierbij met name om het mededingingsbeleid en het vrij verkeer van personen, goederen en diensten. Sport wordt echter via de onderwijs-, beroepsopleidings- en jeugdprogramma's ook bestreken door het gezondheids- of onderzoekbeleid. In de huidige zittingsperiode zijn al deze beleidsmaatregelen om diverse redenen van belang geweest voor sport. De Commissie heeft aldus in het kader van het mededingingsbeleid besluiten over sport genomen die onder meer betrekking hebben op de ondersteuning van de opleiding. Op onderwijsgebied wordt een voorstel van de Commissie om 2004 uit te roepen tot Europees Jaar van opvoeding door sport door de instellingen onderzocht.

De Europese Raad heeft in zijn verklaring die is opgenomen in de bijlagen bij de conclusies van de Raad van Nice van december 2000 (¹) ook de noodzaak onderstreept om in alle acties van de Gemeenschap rekening te houden met „de maatschappelijke, educatieve en culturele functie van de sport, die het specifieke karakter daarvan bepaalt, teneinde de ethiek en de solidariteit die noodzakelijk zijn voor het behoud van de maatschappelijke rol van de sport, te eerbiedigen en te bevorderen”.

(¹) Verklaring over de specifieke kenmerken van de sport en de maatschappelijke functie daarvan in Europa, waarmee bij de uitvoering van het gemeenschappelijk beleid rekening moet worden gehouden.